

Kázání Bystřička, Růžďka 24.11.2019 **Pamatuj!** (vstup 341)

Introit: *Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.“ „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní.. (Izajáš 49, 14-16a)*

Píseň 111 Modlitba

Čtení: Deuteronomium 4, 1-13 a 23- 29

Píseň 613

Text kázání: Zjevení 2,1-7 a Zjevení 3, 1-6

Bratři a sestry,

minulou neděli jsme si připomněli 30 let od sametové revoluce. Říkali jsme si, že je důležité nezapomínat, čím si náš národ prošel. Je to důležité, protože **národ, který nezná svou historii, je odsouzen k tomu, aby si tu historii prožil znovu, anebo ještě hůř, je odsouzen k zániku.** Plyne z toho poučení, že pokud člověk a národ zná svou minulost, nemusí zbytečně chodit cestami, které už tu byly, a přitom vedly do záhuby, nadělaly škody a nakonec nebyly k ničemu.

Ovšem jako křesťané máme v Bibli mnoho výzev, abychom nezapomněli také a především na svého Boha. Abychom nezapomínali, co pro nás v Ježíši Kristu udělal. Už starozákonní lid měl mnoho výzev, aby nezapomínal na svého Boha a na to, jak je Hospodin vedl a vysvobodil. Izraelský národ byl ale také varován, že když na svého Boha zapomene, **když se ve svých skutcích zvrhne, a když bude dělat to, co je zlé v Hospodinových očích, že rychle a nadobro vyhynou. Že budou rozptýleni, že jich zbude malý počet.** Když člověk nad tímto slovem přemýšlí, pak se jistě dnes vztahuje i na dnešní Boží lid. A i dnes platí Boží zaslíbení, že jestliže budeme poslouchat svého Boha, on nám požehná, posílí a rozmnoží. Jinými slovy církev Boží bude růst. Avšak jestliže budeme činit, co je zlé v Hospodinových očích, pak nás zbude malý počet a nadobro vyhyneme. A jsou církve, které rostou, a které hynou. Výmluva typu, že je těžká doba, neobstojí, když některé církve rostou a jiné chřadnou... Na druhou stranu to jistě nelze takhle jednoduše bagatelizovat a posuzovat, je mnoho dalších faktorů, když se církve umenšují. Sbor bez kazatele, bez ochotných služebníků, strategické místo sboru, ale taky sbor, který se nemodlí, nemá srdce pro ztracené, nevede své děti osobním příkladem zbožnosti, žije tělem, nikoliv Božím Duchem, má postoj rezignace a beznaděje, místo Ducha víry a naděje atp. Lépe nám to shrnuje poselství sboru v Sardách: **„Vím o tvých skutcích – podle jména jsi živ, ale jsi mrtev. Probud' se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem;“** Bůh se na tento sbor dívá s perspektivy budoucnosti. Ještě tam sice je život, možná tam podleli spokojenosti, že jich je dost, že je jim dobře a že není potřeba se scházet k modlitbách, není potřeba nasazovat více osobního času, dělat něco navíc. Něco jejich skutkům chybí. A to něco, pokud to tak zůstane, povede k postupnému úpadku. A proto je tu Boží výzva: **Rozpomeň se tedy, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a čiň pokání.** Buď opět horlivý, **měj první lásku.** Tak to slyší zase sbor v Efezu. Už ztratil tu první lásku. Už to křesťanství zevšednělo. Ten sbor sice slyší nejprve pochvalu: **Máš vytrvalost a trpěl jsi pro mé jméno, a nepodlehls únavě.** Ale jak vidno, bez lásky to je málo. A proto i zde zní to slovo, rozpomeň se: **Rozpomeň se, odkud jsi klesl, navrat' se a jednej jako dřív.**

Rozpomeň se, nezapomínej na to, co jsi se svým Bohem prožil. Tak to slyšel rovněž i ten starozákonní lid: **Nezapomeň na den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem,** „, (Dt 4,10), a tak si to může přivlastnit každý z nás. Nezapomeň na den, kdy ses s ním poprvé setkal, kdy ses modlil, kdy ses Mu odevzdal, obrátil k Němu, kdy se tě dotkl, odpustil ti, požehnal. Nezapomínej na chvíle, kdy tě vytrhl ze zkoušek a dal ti východisko. Nezapomínej na chvíle, kdy Bůh k tobě mluvil. Nezapomínej na radost z odpuštění, ze spasení, z vyslyšení tvých modliteb. Nezapomínej na svědectví Písma, ale i na svědectví jiných a také na svá svědectví o Božím jednání. Další varování, aby Boží lid nezapomínal, nám odkrývá to, co může na skutcích chybět i dnešnímu Božímu lidu, tedy i nám. Dt 4,23: **Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali si tesanou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal,...** Pokud jsme dali svůj život Bohu, nezapomínejme na to, že ve křtu jsme s Ním uzavřeli smlouvy. Odložili jsme starý způsob života a přijali nový, v němž se máme posvěcovat! Nezapomínejme, kdo je náš Bůh a nečinně si boha z ničeho jiného. Samozřejmě, že nikdo z nás se asi neklaní žádným sochám, ale pokud je nám Bohem Hospodin, pak následujme Ježíše Krista a naplňujme se Duchem svatým. Usilujme o to, chodit v naději Ducha svatého, konejme v Jeho síle, dávejme svůj život pod jeho vládu, své boje dávejme jemu, aby On bojoval za nás, a vezme, že Pán je stále s námi, kdykoliv a kdekoliv. Kdykoliv a kdekoliv se na Něho můžeme obracet, rozmlouvat s Ním, a nechat se jím vést. Pokud to tak ale v životě nemáš, pak se hluboce zamysli, kdo nebo co je vlastně tvým bohem a zda tvým skutkům před Bohem něco nechybí. Ke komu anebo

k čemu jsi vlastně obrácený? Pro co žiješ, čemu se vlastně klaníš? Na co spoléháš a ke komu se obracíš? Izraelci mnohokrát odklonili své srdce od Hospodina, a nechali se zlákat božstvy okolních národů. Kolem nás je toho také mnoho, co je lákavé. Pokud tě to ale odklání od Hospodina, pak je tu pro tebe ta výzva k činění pokání. K rozpomenutí, odkud jsi klesl a k rozpomenutí na toho, který je skutečným zdrojem života: **Střes se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal dbát na jeho příkázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím.** (Dt 8,11), tak to slyšel Boží lid tehdy, takto to slyšíme dnes i my. Těch výzev k upamatování je v Bibli opravdu mnoho a nestačilo by to ani na deset kázání.

A jak je to tedy, bratři a sestry, s těmi, kteří na Boha zapomenou? Sbor v Sardách slyší varování: **Nebudeš-li bdít, přijdu tak, jako přichází zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu.** A Efezané zase slyší: **Nebudeš-li jednat jako dřív, přijdu na tebe a pohnu tvým svícem z jeho místa, jestliže se neobrátíš.** Za všechny další verše, které varují, ještě přidám verš 18 z 9. žalmu: **Do podsvětí se navrátí svévolníci, všechny pronárody, jež na Boha zapomněly.** Podsvětí je trvalé místo zapomnění. Jak je tedy důležité nezapomenout na Toho, který nás zachránil. Nezapomeneš-li ty na něho, On na tebe také nezapomene. Ovšem jak to bude s těmi, kteří třeba kvůli nemoci ztratí paměť? Tam je potřeba se potěšovat tím, co říká Hospodin: **„Já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní.“** Bratři a sestry, **každý, kdo přijal Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, každý takový se tak stal účastným božské přirozenosti,** jak píše apoštol Petr. Každý takový byl už naroubovaný jako ratolest ke kmeni živému, jímž je Kristus. Každý takový, který věří, že Ježíš zemřel na dřevě kříže kvůli i jeho hříchům, každý takový si může být jist, že Bůh na něho nezapomene. Ovšem, a to je potřeba podotknout, my lidé, když nám někdo způsobí nějaký šrám, jizvu, zranění, tak na to mnohdy nezapomeneme, kdo nám to udělal. A je to pro nás negativní vzpomínka. Pán Ježíš si ale mne a tebe záměrně nechal vrýt do dlaní. A to docela brutálním způsobem. Velkým hřebem. Pro můj a tvůj hřích. Avšak jak praví Bůh: **Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.** (Izajáš 43,25). Tímto činem Kristus vymazal naše hříchy, nevzpomene na ně více, na druhou stranu On je tak podivuhodně dobrý, že i ty, které na Něj pro nemoc zapomněli, má nadále vyryty do svých dlaní a má je i ve své paměti.

A tak nezapomínejme ani my, co Pána Ježíše stálo naše ospravedlnění, abychom mohli mít život věčný. A právě proto konejme to, aby na nás platila ta zaslíbení, která slyší ty dva sbory: **Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly. Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji.**“ To vítězství je v tom, že nezapomeneme na svého Boha a uchováme si víru opravdovou.

A Boží paměť? Ta je dokonalá, bratři a sestry. Pán ví, co činíme. A na dobré nezapomíná! V evangeliu o tom máme slova Pána Ježíše: **Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.** A stejně tak o modlitbě: **Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.** Na tohle Bůh nezapomíná. Tak nezapomněl ani na ty dva sbory: **Vím o tvých skutcích, o tvém úsilí i tvé vytrvalosti;** V Bibli máme o Boží paměti ale ještě mnoho dalších zmínek. Např. Bůh pamatoval na Noeho, na jeho spravedlnost, pamatoval na Abrahamovi modlitby a vytrhl Lota za Sodomy, v knize Skutků v 10. kapitole pak čteme např. o Korneliovi z Cesarei, **že to byl člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu.** A když se mu zjevil anděl, tak mu řekl: **„Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe.“** Ta Boží paměť se nedá změřit nějakými Gigabity. V Boží paměti je mnoho místa a navíc nemůže z ní být nic jen tak smazáno. To není počítač, který bychom mohli ovládat my sami. K tomuto nemáme přístup, protože On je administrátor. A tak v sekci historie má jasný přehled o tom, kam jsme zašli, co jsme dělali, na co koukali. Bůh si velmi pamatuje to dobré, co jsme činili, avšak pamatuje si i to zlé. Ani my sami si už nepamatujeme mnohé své činy. Ale On ví skutečně všechno. Nicméně Bůh zaslubuje: **Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.** On má moc tuto paměť vymazat. Ovšem vymaže ji pouze tomu, kdo činí pokání, kdo se odvrací od konání zla, tomu, kdo na Pána Ježíše nezapomíná a následuje ho v konání skutků lásky. Tak nezapomeň a drž se pravdy evangelia! Amen. Píseň 515 modlitba píseň 686

Slovo poslání: Přinášejme tedy skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; naše rty necht' vyznávají jeho jméno. Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí. (Židům 13, 15-16)

Požehnání: A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, necht' vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen. Píseň 248

